

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 21/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 92

Nhiều người muốn đoàn thể hòa thuận nên họ dùng hình phạt, chế tài để răn đe các thành viên nhưng điều này chỉ có tác dụng ở bên ngoài, không thể nội hóa vào nội tâm mỗi người. Hòa Thượng nói, mỗi người trong đoàn thể phải lia xa thành kiến, phân biệt, chấp trước thì đoàn thể đó mới có thể hòa. Điều quan trọng là chúng ta phải làm ra tấm gương, người khác nhìn thấy tấm gương của một người có thể hòa thuận trong mọi hoàn cảnh thì họ sẽ học theo chúng ta, đây là họ được nội hóa. Chúng ta khuyên người “*tinhtấn*” nhưng chúng ta chỉ “*tinhtướng*”, chúng ta khuyên người làm nhưng chúng ta không làm thì người khác sẽ không nể phục, nghe theo, làm theo chúng ta. Điều quan trọng nhất là chúng ta phải thật làm. Chúng ta thật làm trong thời gian dài thì mọi người sẽ làm theo.

Chúng ta làm thật tốt, họ không tán thán nhưng trong âm thầm họ cũng theo dõi hành động của chúng ta và dần dần bị nội hóa. Người xưa nói, chúng ta đừng thắc mắc, mong cầu người khác làm, điều quan trọng là chính chúng ta có làm được tốt hay không. Chính chúng ta làm tốt thì tự nhiên những người xung quanh cũng sẽ tốt. Chúng ta phải làm thật tốt vượt xa mọi sự đàm tiếu. Mùa hè vừa qua, chúng ta đã tổ chức 14 trại hè, trải dài từ tỉnh Điện Biên đến tỉnh Sóc Trăng, tất cả các trại hè đều thành công viên mãn, người của chúng ta tự di chuyển đến, người ở địa phương không phải trả bất cứ chi phí nào. Hằng tuần, chúng ta mở các lớp Kỹ năng sống, các con được học tập, trải nghiệm cũng hoàn toàn miễn phí. Chúng ta vừa gói bánh bằng hơn 100kg gạo nếp để tặng mọi người, những người nhận được bánh đều hoan hỷ. Chúng ta đã làm đạt được đến tiêu chuẩn cao nhất, vượt qua mọi sự đàm tiếu. Chúng ta chân thành cho đi một cách vô điều kiện. Hòa Thượng nói: “**Điều quan trọng nhất là chúng ta phải làm ra tấm gương để người khác tự soi rọi lại chính họ**”.

Hòa Thượng thường khuyên chúng ta: “**Chúng ta phải tinhtấn, đừng mãnh một cách đặc biệt**”. Người thế gian không thật làm, họ chỉ “*tinhtướng*” chứ không “*tinhtấn*”, tự lừa mình và lừa người, do vậy, khi gặp chướng ngại thì họ vẫn khổ đau, buồn phiền. Chúng ta dùng cảm tình làm việc thì trí tuệ của chúng ta bị lu mờ, chúng ta sẽ không nhận ra những việc sai trái, sự kém khuyết của chính mình.

Nhà Phật dạy chúng ta: “**Bạn lành nương cậy, Thầy tà tránh xa**”. Chúng ta phải tránh xa bạn tà, Thầy tà, cố gắng học tập, làm theo Thầy tốt, bạn lành. Ý niệm, việc làm “*tự tự lợi*” chính là tà. Người có tâm chánh, hạnh chánh, nguyện chánh thì sẽ không có

những ý niệm tư lợi. Ngày trước, tôi đã khuyên một người học trò nhiều lần nhưng họ không nghe, sau đó, họ gọi cho tôi khóc và hỏi, làm thế nào để họ lấy lại được tín tâm. Tôi nói với họ là bây giờ không còn kịp nữa, trước đây, tôi khuyên họ không nên đi theo những người nổi tiếng mà nên về nhà chăm Mẹ, hai Mẹ con cùng niệm Phật nhưng họ không nghe theo lời khuyên của tôi, khi thần tượng, niềm tin của họ bị sụp đổ thì họ đau khổ. Họ không nhận ra những sai phạm của người khác vì họ cảm tình dụng sự. Người khác làm sai mà chúng ta làm theo thì họ đọa lạc, chúng ta cũng đọa lạc.

Chúng ta được tiếp xúc chuẩn mực Thánh Hiền, chuẩn mực Phật Bồ Tát thì chúng ta y theo chuẩn mực đó mà tu hành, đối nhân xử thế tiếp vật. Trong “**Đệ Tử Quy**” dạy chúng ta: “*Gần người hiền tốt vô hạn, đức tiến dần, lỗi ngày giảm*”. Khi những người bạn của chúng ta sai lầm, chúng ta không khuyên, không tránh xa thì nhất định chúng ta cũng sai lầm giống họ.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng con đã niệm Phật được 5 năm, khi niệm Phật, con như bước vào cảnh giới của tiên đạo, mỗi ngày con đọc Kinh, niệm Phật, nghe lão Pháp sư giảng Kinh và sám hối, hồi hướng, đến tự viện làm siêu độ cho oan gia trái chủ nhưng đến nay, con vẫn bị một thế lực nhập thân không thể ra được. Hiện tại, con niệm Phật hay làm gì cũng không có lực, khi lâm chung nếu bị chướng ngại thì con phải làm sao?*”.

Hòa Thượng thường nói: “**Tâm Ma thì mới bị Ma ám**”. Tâm chúng ta chân thành, chánh đại quang minh, chí công vô tư thì Quỷ Thần nhìn thấy chúng ta cũng khiếp sợ, không dám đến gần. Tâm Ma là tâm ảo danh, ảo vọng, ưa thích hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Khi chúng ta có một chút công phu thì chúng ta thường tự cho mình là người giỏi hơn người. Có những người nói rất hay, tưởng chừng như họ đã thông suốt Kinh điển, chuẩn mực Thánh Hiền nhưng họ chỉ nói suông, chỉ làm cho dễ coi, không thành tâm, thành ý mà làm. Những người như vậy thì đạo tràng, gia đình của họ đều có thể bị Ma nhập.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tu hành mà chúng ta bị rơi vào cảnh giới Ma hay xung quanh chúng ta có những người bị Ma nhập thì đây là vấn đề rất nghiêm trọng. Chúng ta phải hiểu rõ nguyên nhân tại sao chúng ta học tập Phật Bồ Tát, chuẩn mực Thánh Hiền mà chúng ta lại bị như vậy. Tâm chúng ta không chân thành, chúng ta làm vì “danh vọng lợi dưỡng”, vì bá đồ của mình thì những người ở tầng không gian khác biết rất rõ. Chúng ta sám hối không có lực vì tâm chúng ta chưa đủ chân thành**”.

Hòa Thượng nói: “**Nhà Nho và Nhà Phật đều dạy chúng ta: “Chí thành cảm thông”. Trên có thể cảm thông được Tam bảo gia trì, chư Phật Bồ Tát gia hộ, dưới có thể cảm thông được với Thiên Địa Quỷ Thần. Chúng ta sám hối không thể cảm hóa được oan gia trái chủ là do chúng ta chưa đủ thành ý, chúng ta phải xem lại cách làm, cách dụng tâm của mình. Chúng ta dùng tâm chân thành thì chúng ta mới có thể có công đức, phước báu. Chúng ta có công đức, phước báu thì oan gia trái chủ mới có**

thể cộng hưởng, khi đó họ sẽ cảm thông, cảm động". Chúng ta chân thành làm thì yêu ma sẽ cảm được lòng chân thành, không đến làm phiền chúng ta. Hòa Thượng từng nói: ***"Những loại trùng, kiến nhỏ mà chúng còn biết cảm động"***.

Việc làm, ý niệm của chúng ta không chánh, chúng ta *"tự tư tự lợi"* thì chúng ta không thể cảm được mọi người. Chúng ta dạy ***"Đệ Tử Quy"***, dạy Phật pháp để chúng ta có đồ chúng trung thành, ngoan ngoãn thì chúng ta đã sai. Tôi dạy ra rất nhiều người, khi nào họ làm giỏi thì họ sẽ đi nơi khác để gánh vác, cống hiến cho chúng sanh. Người của chúng ta vừa đi làm xong những vườn rau ở Đắc Lắc, Bắc Giang, ở đây tôi làm mọi việc một mình. Tôi dạy rất nhiều người biết lái xe nhưng tôi vẫn thường tự lái xe. Chúng ta không sám hối, hóa giải được với oan gia trái chủ vì tâm chúng ta chưa chân thành. Tâm chúng ta chân thành thì nhất định oan gia trái chủ cũng không muốn làm phiền chúng ta.

Đạo tràng nơi Hòa Thượng tu hành, Ma không dám đến phá. Đạo tràng tu hành thanh tịnh thì Phật Bồ Tát, Long Thiên Hộ Pháp gia bị, Ma không dám đến nhiễu động. Chúng ta học tập, tu hành mà bị rơi vào cảnh Ma là vì chúng ta có tâm Ma, tâm mong cầu. Chúng ta *"vô công mà muốn hưởng lộc"* thì chúng ta sẽ bị Ma ám. Tâm chúng ta thanh tịnh thì trí tuệ sẽ phát sinh. Tâm chúng ta không thanh tịnh mà chúng ta có thần thông thì đó là Ma cho chúng ta mượn thần thông.

Cách đây mấy chục năm, có người đứng ở sân nhà tôi nói rằng, họ đã chứng được tha tâm thông, họ biết người khác nghĩ gì. Họ nói, mỗi lần có người hỏi điều gì thì lại có người nói câu trả lời vào lỗ tai của họ. Đây là họ bị Ma dựa, Ma ám. Chúng ta ý lại, nương nhờ vào Yêu Ma là chúng ta chấp nhận cho họ dựa thân. Trước đây, chúng ta nói không hay, chúng ta bán hàng không đông khách, nhưng hiện tại, chúng ta nói rất hay, bán rất đắt hàng thì có thể chúng ta đang bị Ma dẫn dắt.

Có người hỏi Hòa Thượng: *"Thưa Hòa Thượng, con người ở dân gian mấy mươi năm gần gũi, sau khi chết thì sẽ đi về đâu?"*.

Hòa Thượng nói: ***"Trên Kinh nói: "Chúng ta tùy nghiệp mà lưu chuyển". Bạn xem nghiệp lực của chính mình, đời này bạn tạo nghiệp thiện thì bạn nhất định đi vào ba đường thiện. Bạn tạo nghiệp ác thì không tránh khỏi đi vào ba đường ác. Nếu bạn niệm Phật cầu vãng sanh Tịnh Độ thì đây là nghiệp duyên rất thù thắng, bạn sẽ đi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc của Đức Phật A Di Đà"***. Hòa Thượng giải thích rất đơn giản, dễ hiểu.

Có người hỏi Hòa Thượng: *"Thưa Hòa Thượng, có một số con bướm và trùng nhỏ bay vào nhà con, con thường nói các trùng nhỏ là hoan nghênh các vị đến để nghe Lão sư giảng Kinh, nói pháp và nghe niệm Phật thể nhưng đừng làm tổ, đóng kén ở cửa sổ, tường nhà. Sau một thời gian thì con phát hiện những trùng nhỏ này ít đi, con xin hỏi là chúng đã đi đâu rồi?"*.

Hòa Thượng nói: **“Bạn có tâm chân thành, bạn thiện ý đối đãi với chúng cho nên chúng cũng không muốn đến để quấy rối bạn. Nếu chúng ta có trải nghiệm này thì chúng ta biết rằng loài vật nhỏ bé cũng cảm động được tình người”**. Chúng ta dùng tâm chân thành, thiện đãi với côn trùng thì chúng cũng hiểu được và không đến quấy nhiễu. Loài trùng nhỏ mà còn bị cảm động thì loài Quý thần, chúng sanh ở các tầng không gian khác cũng vậy. Quý thần cũng có thế giới của họ, họ đến được thế gian này là do có nhân duyên đặc biệt, có nghiệp duyên với chúng ta. Nếu chúng ta dùng tâm chân thành thì nhất định họ sẽ cảm được tâm chân thành, họ sẽ không đến nữa. Nếu Quý thần không đi vẫn ở lại quấy nhiễu thì cách dụng tâm của chúng ta chưa đúng, chúng ta phải thay đổi cách dụng tâm.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, cư sĩ tại gia có thể mặc quần ngắn, váy ngắn để tụng Kinh, lễ Phật hay không?”**. Ở đạo tràng Singapore, những người vừa đi làm về hay trên đường đi du lịch mà mặc váy ngắn vào đạo tràng thì họ được đưa áo choàng phủ kín người. Nếu chúng ta ở nhà mà chúng ta mặc quần ngắn, áo ngắn thì chúng ta chưa có tâm cung kính.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm như vậy là không đúng pháp, chúng ta đối với bậc Tôn trưởng còn phải lễ kính. Trong nhà có khách quý đến thăm thì chúng ta có thể mặc quần ngắn để tiếp khách hay không? Nếu chúng ta tiếp đón Quốc vương, đại thần hay Tổng thống thì chúng ta đều phải mặc lễ phục để tiếp đón, vậy thì trước mặt Phật Bồ Tát, chúng ta có thể không mặc lễ phục sao?”**

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhìn thấy tượng Phật phải như xem thấy Phật thật, phải sinh khởi tâm cung kính giống như được gặp mặt Phật thật, như vậy thì chúng ta mới có tâm thành kính”**. Người xưa nói: **“Một phần tâm thành kính thì một phần lợi ích, mười phần tâm thành kính thì mười phần lợi ích”**. Chúng ta thường cho rằng trước mặt chúng ta là bức tượng làm bằng gỗ, xi măng nên chúng ta không có tâm cung kính. Nếu chúng ta cho rằng trước mặt chúng ta là một vị Phật thật, chúng ta có tâm cung kính thì công đức, phước báu của chúng ta sẽ vô cùng to lớn. Nhiều người không thích mặc áo tràng ở nhà vì họ cảm thấy mặc như vậy sẽ nóng, vướng víu.

Chúng ta phải giữ thân tướng đoan trang khi lễ Phật, niệm Phật, tụng Kinh. Thân tướng của chúng ta đoan trang thì tâm chúng ta mới có thể đoan trang, nghiêm túc. Chúng ta nên mặc lễ phục nghiêm túc khi lễ Phật, niệm Phật, tụng Kinh. Nếu chúng ta đi du lịch, tham quan mà tình cờ gặp pháp hội niệm Phật thì chúng ta có thể quán mảnh vải do đạo tràng phát. Chúng ta ăn mặc phù hợp với hoàn cảnh thì chúng ta mới có công đức, phước báu. Chúng ta tùy tiện, ăn mặc không đúng cách thì thân tướng chúng ta không trang nghiêm, chúng ta sẽ làm ra biểu pháp không tốt cho người. Khi tôi dịch Kinh, tôi thấy Hòa Thượng mặc rất đẹp, đến Quốc gia nào thì Hòa Thượng mặc lễ phục, pháp y của Quốc gia đó, đây là Ngài tôn trọng người của Quốc gia đó. Người Quốc gia đó nhìn thấy Hòa Thượng mặc lễ phục của đất nước mình thì họ sẽ rất vui và hài lòng. Chúng

ta phải hết sức chú ý về cách ăn mặc để không khiến mọi người khó chịu, không bất kính với các bậc Tôn trưởng.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!